Dla wszystkich tych, którzy chcą wiedzieć więcej.

TWÓJ PRZEDSZKOLAK

Gazetka dla rodziców, ukazująca się od 2000 r.

GRUDZIEŃ 2019r.

„W Wigilię Bożego Narodzenia
Gwiazda Pokoju drogę wskaże.
Zapomnijmy o uprzedzeniach,
otwórzmy pudła słodkich marzeń.
Niechaj Aniołki z Panem Bogiem,
jak Trzej Królowie z dary swymi,
staną cicho za Waszym progiem,
by spełnić to, co dotąd było snami.
Ciepłem otulmy naszych bliskich
i uśmiechnijmy się do siebie.
Świąt magia niechaj zjedna wszystkich,
niech w domach będzie Wam jak w niebie...”

Niech magiczna moc wigilijnego wieczoru przyniesie Wam spokój i radość. Niech każda chwila świąt Bożego Narodzenia żyje własnym pięknem, a Nowy Rok obdaruje Was pomyślnością i szczęściem.

Najpiękniejszych świąt Bożego Narodzenia

Życzy dyrektor przedszkola

Beata Migacz

Aktywne słuchanie - jak słuchać, by usłyszeć to, co dziecko chce powiedzieć?

Nina Olszewska, psycholog, psychoterapeuta, trener pracujący z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi

Komunikacja rozpoczyna się z chwilą, gdy jeden człowiek mówi do drugiego, ponieważ odczuwa taką potrzebę.

Opiekunowie przyzwyczajeni są do zarządzania, pouczania, pytania, sądzenia, grożenia, upominania, uspokajania. Mają ciągotki do moralizowania, zaprzeczania czy ignorowania wypowiedzi dziecka. To jest przyczyną zakłóceń komunikacji pomiędzy opiekunem a dzieckiem. Dawanie rad (dziecko: "Mamo, jestem zmęczony", matka: "To idź się połóż"; dziecko: "Jestem głodny", matka: "To zjedz coś") jest bardzo kuszące, jednak zamiast tego - akceptujmy uczucia dzieci.

Najbardziej skuteczną metodą zapobiegającą załamaniom komunikacji interpersonalnej i akceptującą uczucia dzieci jest **aktywne słuchanie**. Cóż to takiego? Jest to umiejętność odkrywania, jakie potrzeby i uczucia kryją się w tym, co mówi dziecko. Wbrew pozorom aktywne słuchanie to złożona umiejętność. Nie wystarczy mieć dobry słuch. Niestety - nasz odbiór jest zniekształcony przez wcześniejsze nastawienia, uprzedzenia, kompleksy i obawy.

Zaakceptowaniu uczuć dziecka pomaga empatia, czyli emocjonalne zrozumienie, postawienie własnej osoby na miejscu dziecka i wyobrażenie sobie siebie w "jego skórze", wczucie się w sytuację dziecka: "Więc jesteś ciągle zmęczona, pomimo że dopiero się przebudziłaś"; "Mnie tu zimno, a tobie gorąco"; "Widzę, że nie zaciekawiło cię zbytnio opowiadanie o koniku"; "Słyszę, jak bardzo tego chcesz".

Język akceptacji jest językiem bez ocen, a zawierającym opis tego, co widzę i czuję. Słowa opisujące zachęcają dziecko do samodzielnego poszukania rozwiązania problemu. Niestety, język empatii nie jest naturalny, bo większość z nas jest wychowana w tradycji zaprzeczania uczuciom. Odpowiedź empatyczna pozwala na zmniejszenie zdenerwowania - łatwiej jest wtedy poradzić sobie ze swoimi odczuciami i problemami. Opiekunowie, reagując w ten sposób, pomagają dziecku zdać sobie sprawę ze swoich uczuć i znaleźć własne sposoby na rozwiązanie problemów.

Techniki aktywnego słuchania sprzyjają otwarciu się dziecka wobec dorosłego, mówieniu szczerze o swoich uczuciach i problemach, a także często prowadzą do znalezienia konstruktywnego rozwiązania swoich problemów, bez dostarczania rad i rozwiązań ze strony dorosłego. To wszystko sprzyja powstawaniu między dorosłym a dzieckiem serdecznego i przyjaznego kontaktu.

"Otwieracze" i zachęty dodatkowo zachęcają rozmówcę do mówienia o swoich uczuciach i problemach oraz zapraszają do rozmowy, np. "Chciałbyś o tym coś powiedzieć?"; "Interesuje mnie, co ty o tym myślisz"; "To brzmi tak, jakbyś miał swoje zdanie na ten temat", "Już mi wyjaśniłaś trochę, co się stało i zaczynam rozumieć. Możesz powiedzieć mi więcej?". Są to otwarte pytania lub zdania, dające możliwość poruszenia jakiegokolwiek aspektu problemu - dziecko może swobodnie zdecydować, o czym chce mówić.

Najważniejszą techniką jest słuchanie aktywne, czyli reagowanie słowne, które nie przekazuje zdania słuchającego, a odzwierciedla (**odzwierciedlenie**) lub obrazuje (**parafraza**) usłyszaną

bezpośrednio przedtem wypowiedź dziecka. Jest to wypowiedź zwrotna, która aktywnie pokazuje, że odbiorca słucha swego rozmówcy i zrozumiał jego słowa.

Do aktywnego słuchania koniecznych jest kilka postaw. Po pierwsze - trzeba chcieć słuchać, co dziecko ma do powiedzenia. Oznacza to zamiar znalezienia czasu na słuchanie. Jeśli nie macie w tym momencie czasu, trzeba o tym dziecku po prostu powiedzieć. Po drugie - ważne jest chcieć naprawdę dziecku pomóc. Po trzecie - trzeba być gotowym zaakceptować uczucia dziecka bez względu na to, jak bardzo mogą się one różnić od waszych uczuć czy tego, co - waszym zdaniem - dziecko powinno przeżywać. Równie ważne jest głębokie zaufanie w zdolność dziecka do uporania się z własnymi uczuciami. Trzeba mieć świadomość, że uczucia są przemijające, a nie trwałe - nie warto obawiać się uzewnętrznienia uczuć, nie ustalą się one w dziecku na zawsze. Wręcz przeciwnie - szybciej przeminą, jeśli zostaną wypowiedziane; trzymane w ukryciu - rosną w siłę. Ostatni warunek: należy traktować dziecko jak indywidualną jednostkę - dziecko ma prawo do swoich uczuć i swojego sposobu widzenia różnych rzeczy.

Jeżeli nasza postawa nie będzie otwarta, wtedy cokolwiek byśmy powiedzieli, zabrzmi to sztucznie i nieszczerze - nie jest ważna technika jako umiejętność recytowania gotowych formułek, lecz nasza wewnętrzna chęć wysłuchania dziecka. Atrybutem aktywnego słuchania, zwiększającym wiarygodność dorosłego, jest zgodność języka ciała ze słowami. Zawsze najpierw odbierany jest język ciała, czyli znaczenie mimiki, gestów i postawy ciała, a później znaczenie słów. Jeśli nie ma pomiędzy nimi zgodności, wprowadzamy dziecko świadomie lub nieświadomie w błąd.

Dzieci są bardziej niż dorośli skłonne do wyrażania uczuć w sposób gwałtowny i irracjonalny: w mniejszym stopniu rozumieją siebie i słabiej się koncentrują. Czasami dziecko mówi o uczuciach w sposób zbyt napastliwy, przekraczający możliwości słuchania przez opiekunów, np. "Moja pani to głupia baba", czy używając wulgarnych słów. Idealnym rozwiązaniem byłoby wysłuchanie tego, co dziecko ma do powiedzenia, i zachowanie możliwie neutralnej postawy, aby później, gdy burza minie, wrócić do najważniejszych problemów i zająć się nimi. Należy za wszelką cenę panować nad sobą i nie komunikować się na poziomie dziecka. Czasami warto zastosować mniej bezpośrednie środki porozumiewania się - za pomocą krótkich liścików (sprawdza się to również w przypadku dzieci niepiszących), rysunków czy mówieniu o swoich doświadczeniach z dzieciństwa.

Jakie są zalety aktywnego słuchania? Po pierwsze dzięki wypowiedzeniu uczuć, otwartemu ich wyrażeniu szybciej one wygasają. Uczucia stają się dla dziecka przyjazne, uczy się je akceptować, jak również mniej obawia się tych trudniejszych uczuć. Kolejna rzecz - bardzo ważna dla wychowawców - dzięki temu, że sami wysłuchujemy potrzeb i uczuć dzieci, one także zaczynają słuchać nas, dorosłych. Zależność tę można też odwrócić - gdy dzieci nie słuchają wypowiedzi opiekunów, najczęstszą przyczyną jest to, że oni sami nie są dobrymi słuchaczami. I jeszcze jedna zaleta: dzieci wykazują większe poczucie odpowiedzialności - jeśli skłonimy je do mówienia i omówimy z nimi dręczący je problem, łatwiej jest im uporać się ze znalezieniem właściwego rozwiązania.

źródło :

internet - Oficyna MM

KONKURS NA NAJPIĘKNIEJSZĄ BOMBKĘ CHOINKOWĄ W PUBLICZNYM PRZEDSZKOLU NR 2

Ozdoby choinkowe w kształcie koła symbolizują harmonię. Ich obecność na drzewku ma dać ludziom nadzieje, że wszystko na świecie toczy się według kosmicznego porządku i w pełnej harmonii. Z Niemiec przyszła tradycja pierwszych choinek, a wraz z nią zaczęto masowo produkować bombki choinkowe. Pierwsze bombki powstały w dziewiętnastym wieku właśnie w Niemczech. Takie bombki były w tych czasach nawet tańsze od ozdób z orzechów i jabłek. Legenda mówi, że pewien biedny rzemieślnik nie mógł pozwolić sobie na ozdobienie choinki orzechami i jabłkami, więc wydmuchał ozdoby ze szkła. W ten sposób powstały piękne ozdoby choinkowe, które spodobały się wielu osobom. Zainteresowanie tymi ozdobami było tak duże, że przyniosło duże dochody temu rzemieślnikowi, który wkrótce stał się bardzo bogaty. W ten sposób narodziła się tradycja bombek. Z czasem oczywiście zaczęto produkować bombki o różnych kształtach, nie tylko okrągłych, ale to właśnie okrągłe bombki uważane są za najbardziej tradycyjne, bo przywodzą na myśl te pierwsze okrągłe ozdoby z orzechów i jabłek symbolizujące harmonię kosmosu.

"Konkurs na najpiękniejszą bombkę choinkową", organizowany przez Publiczne Przedszkole nr 2 w Goczałkowicach-Zdroju skierowany był do wszystkich rodzin dzieci uczęszczających do placówki. Przedmiotem konkursu była ozdoba w formie przestrzennej, którą można udekorować bożonarodzeniową choinkę - można było wykorzystać dowolną technikę ozdabiania.

Na placówkę wpłynęło aż 25 przepięknych prac wykonanych ze szczególną starannością i ogromną pomysłowością. Wszystkie ozdoby zostały wyeksponowane w szatniach naszych budynków przedszkolnych, aby cała społeczność przedszkolna mogła podziwiać rodzinne dzieła naszych podopiecznych.

11.12.2019r. odbyło się spotkanie jury w skład którego weszli: pani dyrektor przedszkola, przedstawiciel Rady Rodziców, jeden z autorów projektu, a także pani teolog. Jury oceniało m.in. wkład dziecka w wykonaną pracę, pomysłowość autora, kolorystykę, oryginalność, materiały i technikę wykonania, ogólne wrażenie estetyczne, trwałość formy, zgodność z założeniami - bombka choinkowa jako forma przestrzenna.

Jury stanęło przed bardzo trudnym zadaniem, ponieważ poziom wykonania i nakład pracy jaki włożono w wykonanie bombek był bardzo wysoki, dlatego też postanowiono o przyznaniu 25 równorzędnych nagród za udział w konkursie.

Wszystkie ozdoby dzieci biorących udział w naszym konkursie będą upiększały jedną z choinek, będących dekoracją bożonarodzeniową w kościele parafialnym pod wezwaniem św. Jerzego w Goczałkowicach-Zdroju.

Jako organizatorzy bardzo się cieszymy, że przeprowadzony przez nasz konkurs cieszył się tak ogromnym zainteresowaniem - przeszło to nasze najśmielsze oczekiwania. Oglądając prace naszych podopiecznych nie można wyjść z podziwu nad ich pomysłowością, oryginalnością i starannością. Szczególnie przed świętami Bożego Narodzenia, kiedy wszystkim nam brakuje czasu i ciągle gdzieś się śpieszymy rodzice naszych przedszkolaków znaleźli wolną chwilę i wraz ze swoimi dziećmi wykonali przepiękne małe arcydzieła, które będą cieszyły oko. Z serca dziękujemy wszystkim rodzicom, którzy

czynnie wzięli udział i pomogli w realizacji projektu edukacyjnego - "Edukacja regionalna - kultywowanie tradycji naszych przodków i rozwijanie patriotyzmu wśród dzieci w wieku przedszkolnym". Mamy również nadzieję, że zainteresowaliśmy nasze przedszkolaki polskimi tradycjami okresu świąt Bożego Narodzenia, a tym samym mamy swój wkład w popularyzację folkloru.

autorzy projektu "Edukacja regionalna":

Edyta Smejkal
Małgorzata Władarz
Anna Szmajduch

wystawa konkursowa ozdób w szatni wysokiego budynku

wystawa konkursowa ozdób w szatni niskiego budynku

10 najdziwniejszych tradycji świątecznych z całego świata

1. Krampus, straszny brat św. Mikołaja

Kiedy polskie dzieci czekają na św. Mikołaja, austriackie drżą z obawy przed Krampusem. To zły brat Mikołaja, który wygląda jak demon (i ma rogi jak koza) i bije niegrzeczne dzieci rózgą. W austriacką Noc Krampusa, czyli 5 grudnia, można spotkać mnóstwo takich potworów na ulicach miast.

2. Kubełek z KFC na świąteczny obiad

W Japonii Boże Narodzenie nie jest żadnym świętem religijnym, tylko kolejnym znanym z filmów zachodnim zwyczajem, takim jak na przykład walentynki. A zachodnie zwyczaje to, wiadomo, komercha. W święta Japończycy mają zwyczaj masowo wybierać się na obiad do KFC. Często stoi się godzinami w kolejce tylko po to, by zjeść tradycyjny świąteczny kubełek kurczaka.

3. Drzewko bananowe zamiast choinki

W Indiach żyje jakieś 25 mln chrześcijan, co nie jest wielką liczbą jak na jeden z najludniejszych krajów świata. Niełatwo jest w tym kraju o choinkę, jeśli więc ktoś chce obchodzić Boże Narodzenie, musi kombinować. Hinduscy chrześcijanie często dekorują bombkami drzewka bananowe albo mangowe.

4. Kobiece wróżby świąteczne

Czeszki mają zwyczaj w Boże Narodzenie wróżyć na różne sposoby. Na początku grudnia ścina się gałązki czereśni, jabłoni i forsycji. Jeśli zakwitną one w święta, dziewczyna wyjdzie za mąż. Jeśli zakwitną przed świętami, najpierw będzie dziecko, a dopiero potem zamążpójście. Gałązka bez kwiatków oznacza, że przed jej właścicielką kolejny rok spędzony w samotności.

Jeśli zapomniało się o gałązce, zawsze można powróżyć z buta. Wystarczy stanąć tyłem do drzwi wejściowych i rzucić but przez ramię. Jeśli wyląduje tak, że będzie skierowany noskiem w kierunku drzwi, pannę czeka w ciągu roku wesele.

5. Do kościoła na rolkach

W Caracas, stolicy Wenezueli, w Wigilię nie jeździ się autem. Ulice są zamykane dla ruchu samochodowego, bo wszyscy pędzą do kościoła na rolkach. Tak, takich zwyczajnych rolkach.

6. Katalońskie kupy

Katalończycy lubią świąteczne kupy. Jeden z tamtejszych zwyczajów to caga tió, zrobiona z pnia drewna figurka z namalowaną buzią i katalońską czapeczką. Taki pieniek od początku grudnia zasiada przy stole, gdzie objada się, czym tylko może. Wszystko po to, aby w Wigilię mógł "wydalić" słodycze, zabawki i inne dobre rzeczy.

7. Ogórek na choince

Niemcy lubią pikle tak bardzo, że wieszają je na choinkach. Ale oczywiście na drzewkach nie lądują prawdziwe kiszone ogórki, tylko bombki w ich kształcie. Taki ogórek ukrywany jest w gałęziach drzewka. Dziecko, które pierwsze go znajdzie, nie tylko dostanie dodatkowy prezent, ale też ma zapewnione szczęście na cały kolejny rok.

8. Miejsce przy stole dla zmarłych

W Polsce zostawiamy dodatkowe nakrycie przy wigilijnym stole dla głodnego wędrowca, w Portugalii zostawia się je dla osoby zmarłej. Należy o tym pamiętać, bo to zapewni opiekę zmarłych nad domem przez kolejny rok.

9. Choinka przyozdobiona pajęczyną

Niemcy mają ogórki, a Ukraińcy sztuczne pająki i pajęczyny, które wieszane są na choinkach jak bombki i mają przynieść domowi szczęście. Zwyczaj pochodzi od opowieści o biednej kobiecie, która nie mogła sobie pozwolić ani na kolację wigilijną, ani nawet na udekorowanie drzewka. Kiedy obudziła się w świąteczny poranek, zobaczyła, że pająk przystroił jej choinkę pięknie utkaną siecią. Niedługo potem zamieniła się ona w złoto i kobieta już nigdy nie była biedna.

10. Dobra wiedźma, która przynosi prezenty

We Włoszech świątecznych prezentów nie przynosi starszy pan w czerwonym kubraczku, tylko bardzo brzydka wiedźma z zakrzywionym nosem, La Befana. Niegrzecznym dzieciom zamiast prezentu zostawia węgiel, popiół, cebulę albo czosnek.

Katalońska caga tió

źródło: gadzetomnia.pl

Historia o aniołku i bożonarodzeniowej gwiazdce

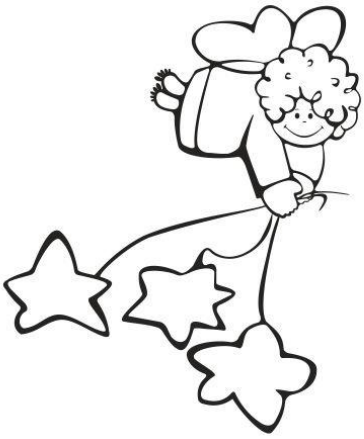

Opowiem wam historię o aniołku małym, który spacerował wśród gwiazdek w swym ubranku białym zawsze wesoły, bawił się z wszystkimi, anioły w niebie bardzo go lubiły.

Kilka dni przed świętami mały aniołek dowiedział się od swoich przyjaciół, że bożonarodzeniowa gwiazdka obraziła się na ludzi. Słyszała, że ciągle narzekają , są dla siebie niemili, kłócą się.

- Ukryję się, pomyślała. W tym roku ludzie nie zasługują na Boże Narodzenie.

Gdy o tym usłyszał aniołek, bardzo się zmartwił. Muszę odnaleźć gwiazdkę, dzieci czekają cały rok na te najpiękniejsze święta. Podrapał się w głowę i zaczął rozmyślać, kogo by można poprosić o pomoc. Przyszedł mu do głowy wspaniały pomysł. Jest przecież taka wspaniała postać, za którą przepadają dzieci i jest symbolem świąt. Przecież to święty Mikołaj. Zaraz pofrunę do niego i poproszę o pomoc. Aniołek przywitał się ze starszym panem z siwą brodą.

-Panie Mikołaju, czy nie wiesz, gdzie się ukryła bożonarodzeniowa gwiazdka, spytał?

-A kiedy zniknęła, zapytał Mikołaj? Nic o tym nie wiedziałem. Przez cały rok przygotowuję dla dzieci prezenty. Jeżeli nie będzie Bożego Narodzenia, moja praca pójdzie na marne.

Przecież to są święta miłości i radości. A najszczęśliwszymi istotami o czystym sercu są dzieci. Musisz aniołku polecieć do jakiegoś przedszkola i poprosić dzieci o pomoc.

Nie zastanawiając się długo, bo czasu było coraz mniej, znalazł małe przedszkole .

-Kochane dzieci, proszę Was o pomoc w odnalezieniu świątecznej gwiazdki. Ukryła się . Kto zaświeci na niebie w wigilię i oznajmi, że możemy zasiąść gośćmi do stołu? Bez niej w ogóle nie będzie Bożego Narodzenia. Proszę , zaśpiewajcie pastorałkę o małej gwiazdce, może wysłucha dzieci i powróci do nieba. Dzieci z całego przedszkola zebrały się w jednej Sali i zaczęły pięknym głosem śpiewać . Aniołek cały czas spoglądał w górę. Wreszcie zauważył na niebie maleńkie światełko. Z uśmiechem podziękował przedszkolakom za pomoc i odfrunął. I tak Boże Narodzenie zostało uratowane.

Ta historia o aniołku
nie kończy się wcale,
ciągle chodzi on po chmurach,
ludziom radość daje
i co roku przypomina,
gdy choinka świeci,
pamiętajcie o miłości
dorośli i dzieci.

źródło: Internet

M@Mo, Tato,
poB@w się ze mną

„Święta, święta, czas kolędowania...”. Święta tuż, tuż, a wraz z nimi pyszne potrawy, prezenty, wspólne chwile, miejmy nadzieję, że śnieg za oknem, a potem ferie oraz dużo wolnego czasu. Oprócz ruchu na świeżym powietrzu- sanek, nart, bitew na śnieżki- który jest zawsze potrzebny, spróbujmy znaleźć czas na zabawę z dziećmi. Wygospodarujmy choć 20 minut na spędzenie czasu tylko z dzieckiem, bez telefonu w ręce, bez przygotowywania jedną ręką herbaty, kawy, bez ukradkowego sprzątania. Zachęcam do wypróbowania kilku zabaw.

GŁODNY KOTEK

Przygotuj:

- pacynkę/maskotkę z ruchomą buzią- np. kotka
- obrazki (jedzenie)lub zabawkowe jedzenie np. drewniane oraz przedmioty/obrazki z innych kategorii np. zwierzęta, zabawki, owoce
- talerzyki papierowe oznaczone kolorami
-

JAK SIĘ BAWIĆ?

<u>Pierwsza propozycja</u>

1. Rozłóż obrazki na stole. Nazwij je.
2. Rozłóż 4 talerzyki oznaczone kolorami.
3. Rozpocznij segregowanie obrazków. Rozłóż po 1 obrazku na każdym talerzyku nazywając np. do jedzenia, do zabawy, zwierzęta, owoce itd.
4. Następnie wybierz 1 obrazek i zapytaj dziecko: "Gdzie pasuje?" (z niemówiącymi maluchami używaj pytań typu: "Taki gdzie?" "Taki tu? Nie/Tak")
5. Zachęć dziecko samodzielnego dokończenia segregowania.

<u>Druga propozycja</u>

1. Przygotuj 4 talerzyki z posegregowanymi obrazkami/przedmiotami.
2. Wciel się w rolę BARDZO GŁODNEGO KOTKA.
3. Zachęć dziecko, aby nakarmiło pacynkę tym, o co poprosi. Pacynka mówi np. „ Chcę zjeść jajko.”
4. Dziecko podaje do buzi pacynki odpowiedni pokarm.

I tak się bawimy, aż kotek będzie najedzony. Ze starszymi dziećmi mówimy „Chcę zjeść jajko, bułkę, śliwkę”- dziecko musi zapamiętać całą sekwencję i w dobrej kolejności nakarmić kotka. Potem zamieniamy się rolami. Ćwiczymy tutaj percepcję wzrokową, słuchową, koordynację wzrokowo-ruchową, umiejętność segregowania ze względu na podaną cechę, mowę czynną, wzbogacamy słownik.

Inną prostą, ale edukacyjną i uwielbianą przez dzieci formą zabawy są **ZAGADKI**. Poszerzają wiedzę o świecie, wzbogacają słownictwo, kształtują język, rozwijają myślenie oraz uwagę słuchową. Tematyczne zagadki będą świetnym sposobem na zapoznanie dzieci z pojęciami, tradycjami, związanymi ze Świętami Bożego Narodzenia. Oto kilka propozycji:

Przynieśli ją z lasu,
pięknie przystroili:
teraz będzie z nami-
święta nam umili (choinka)

Co to za kochany Święty
co przynosi nam prezenty.

Kiedy gwiazdka już zaświeci,

on obdarza wszystkie dzieci. (św. Mikołaj)

Przyjechali na wielbłądach,
nisko się skłonili.
I Dzieciątku, godne króla,
dary zostawili. (Trzej Królowie)

Gdy śpiewasz je wraz z rodziną,
radośnie Wam Święta płyną,
a Bóg nowonarodzony
w żłóbku śpi rozanielony. (kolędy)

W święta uroczyste, grudniowe.
Gdy do Wigilii już wszystko gotowe.
Wisi kolorowa, okrągła i szklana,
od choinkowych lampek rozgrzana.
(bombka)

Zapraszam również do wspólnego rozwiązania świątecznej krzyżówki.

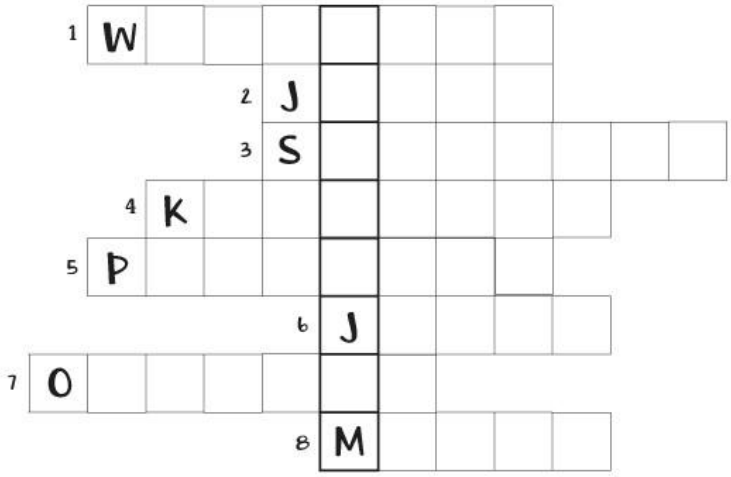

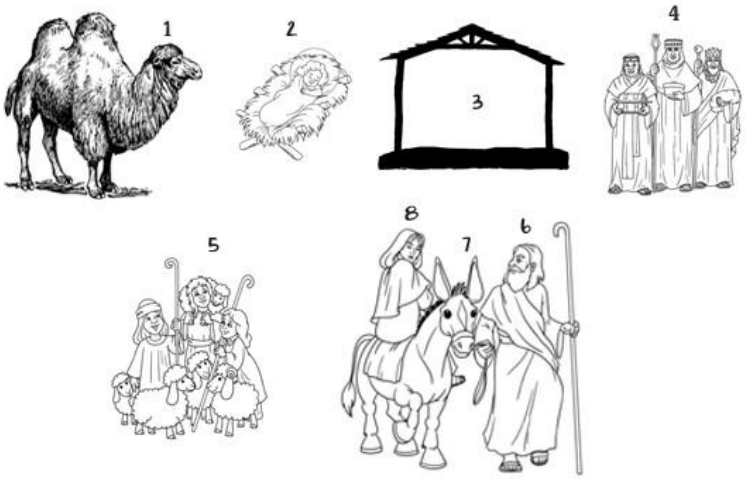

Weronika Stasicka
logopeda

ZADANIE DLA CIERPLIWYCH

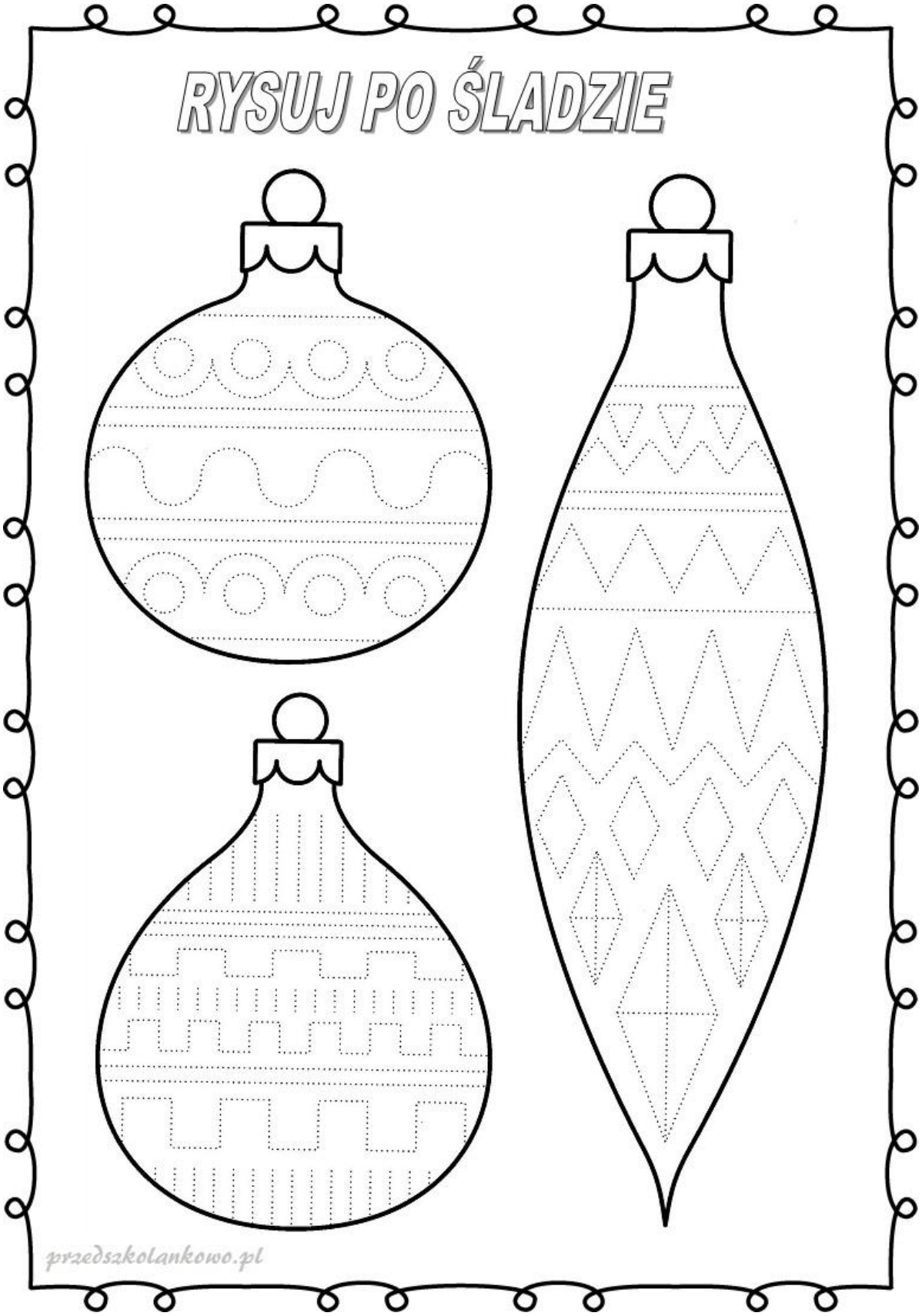

Co było, jest i co będzie?

Tutaj można przeczytać o tym, co było i co jeszcze się wydarzy w naszym przedszkolu.

LISTOPAD:

- wyjście na cmentarz parafialny – pamiętamy o bliskich zmarłych;
- włączenie się w akcję Ministerstwa Edukacji Narodowej „Szkoła pamięta”;
- **12.11.2019** – uroczystość z okazji Święta Odzyskania Niepodległości;
- **20.11.2019** – akcja Cała Polska czyta dzieciom – Międzynarodowy Dzień Praw Dziecka;
- **25-28.11.2019** – Andrzejki w grupach;
- **29.11.2019** – wycieczka do Narodowego Teatru Edukacji w Czechowicach – Dziedzicach na spektakl „Doktor i jego zwierzęta”;
- na zajęcia otwarte zaprosiła Pani Bożena Rak;

GRUDZIEŃ:

- **4.12.2019** – „Barbórkowe Święto”; spotkanie z górnikiem;
- **6.12.2019** – Mikołajki na sportowo na hali GOCZUŚ;
- **2-6.12.2019** – „Ozdoba choinkowa” - konkurs rodzinny; prezentacja wykonanych ozdób w Kościele Parafialnym;
- **16.12.2019** – teatr w przedszkolu - „Dziadek do orzechów”;
- **16-20.12.2019** – „Świąteczny kiermasz” - wykonanie stroików z żywej choinki i ozdób związanych z Bożym Narodzeniem;
- **20.12.2019** – „Wigilia po śląsku” - tradycyjne spotkanie wszystkich grup wiekowych przy stole wigilijnym;
- na zajęcia otwarte zaprasza Pani Aleksandra Kołodziejczak;

STYCZEŃ:

1. ferie zimowe – pamiętamy o ich bezpiecznym spędzaniu;

LUTY:

- bal karnawałowy;
- **11.02.2019** – wyjazd do Narodowego Teatru Edukacji w Czechowicach-Dziedzicach na spektakl „Piotruś Pan”;
- na zajęcia otwarte zaprosi Pani Małgorzata Władarz i Pani Joanna Grygierzec;

Oprócz tego zachęcamy do codziennego czytania dzieciom na dobranoc

źródło grafik zamieszczonych w numerze : Internet